

2. Гончаренко М.С, Боцчук Д.Д. Екологія людини : Навч. Посібник / За ред.Н.В. Кочубей.- Суми : "Університетська книга"; К.: Видавничий дім "Княгиня Ольга",2005.-394с.
3. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Організація Конвенція)
4. „Чого ми не знаємо про спалювання листя і сухої трави” [Електронний ресурс] Висилюк Олексій // Щоденники Bigmir.net. Режим доступу до статті: <http://dnevnik.bigmir.net/article/511587/>
5. Экологическая безопасность. Гринин А.С, Новиков В.Н. М.: ФАИР-ПРЕСС, 336 с.
6. Экология и безопасность жизнедеятельности. Кривошеин Д.А., Муравей Л.А. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2000. - 447 с.

ІГРОВІ ФОРМИ НАВЧАННЯ, ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Космачова А.М.

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

У середині минулого століття швейцарський психолог Ж.Піаже продемонстрував, що ми вчимося осмислюючи світ у термінах тих понять, якими вже володіємо. У процесі осмислення, усвідомлення навколишнього світу ми змінюємо старі поняття і таким чином ще більше збагачуємо свою здатність усвідомлювати наші контакти зі світом у майбутньому. Тому, готуючи студентів бути кваліфікованим та компетентним вчителем з біології, ми вирішили відкрити їх уміння, що раніше не проявлялись.

Метою дослідження було теоретично обґрунтувати та експериментально довести роль ігрових форм роботи на заняттях з методики викладання біології для реалізації творчих здібностей студентів.

Завдання досліджу:

1. Провести заняття у вигляді ігрової форми;
2. Виявити вміння, здібності та знання студентів з предмету, що викладається в школі (розділи ботаніка та зоологія);
3. Проаналізувати вплив ігрових форм роботи на емоційний настрій до та після проведеного заняття у студентів;
4. Визначити ефективність проведення таких видів занять.

Методи дослідження: аналіз, синтез, експериментально-емпіричні методи та математично-статистичний.

Об'єкт дослідження: ігрові форми навчання під час проведення практичних занять.

Предмет дослідження: вплив ігор на творчий потенціал студентів.

Місце проведення досліджу: Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, біологічний факультет, практичне заняття з методики викладання біології на III курсі у 320 та 310 груп.

Маючи фундаментальні знання з природничих дисциплін за два перших роки навчання, на третьому курсі студенти вчать оперувати ними через методи, прийоми та засоби при викладанні біології у загальноосвітніх навчальних закладах.

Під час проведення практичних занять студенти III курсу вчать складати конспекти уроків відповідно до вимог, які ставить Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України; логічно-опорні схеми, що розвивають мислення та творчі здібності. Також студенти, використовуючи рольові ігри, проводять практично уроки за власне складеними конспек-

тами, потім ми уявляємо методичне об'єднання вчителів-біологів, та аналізуємо проведені уроки. Враховуємо недоліки та працюємо над їх ліквідацією. Під час виконання цих завдань стало помітно, що для викладу теми навчального матеріалу, не достатньо володіти лише теоретичними знаннями будь-якої теми шкільного курсу «Біологія». Студенти не розкривають свої творчі потенціали, вони не володіють на достатньому рівні аудиторією, їм не вистачає словесного лексикону для пояснення тих чи інших біологічних процесів.

Для реалізації поставлених задач, було проведено практичне заняття у вигляді двох ігрових форм.

Наше перше завдання «Хто скаже більше?», полягало в тому, що студенти повинні пояснити біологічні об'єкти чи процеси за допомогою другорядних слів, їх характеристикою. Саме за допомогою такого підходу, вони проявляли здібності висловлювати свої думки пошуковим характером. Тим самим ми перевірили знання інших студентів щодо вивченого матеріалу.

Кожен студент ланцюжком записував на папері будь-що з курсу ботаніки та зоології загинаючи кожен раз папір, щоб наступний не помітив (наприклад, кенгуру, хамелеон, фотосинтез, хлорофіл і т.п.). Потім вони по черзі виступали на аудиторію пояснюючи, що кожен з них написав характеристикою об'єкта, не називаючи його. Той хто відповів, отримував «фішку-смайлик», у вигляді додаткового балу.

Друге завдання, гра «Пантоміма», полягала в тому, що студент повинен на аудиторію показати той чи інший об'єкт, який був попередньо загаданий. За допомогою цього прийому студенти вчилися висловлювати свої думки демонстрацією, без слів. Що кожен з них покаже, вони дізнавалися коли виходили на аудиторію від викладача. Захопившись азартом гри, отримуванням фішок, вони перестали соромитись і були відкритими до аудиторії, показували свої здібності та таланти.

Заняття показало, що студентам, для набуття статусу вчителя, не вистачає впевненості в собі при виступі на аудиторію. Тому, проводивши періодично такий вид занять, ми привчаємо їх бути відкритими, щирими; вміти висловлювати свої думки; бути впевненими, відповідальними та справедливими; складати самооаналіз та аналізувати інших.

За результатами практичного заняття, що проводилось у двох групах III курсу, загальною кількістю студентів 21, ми отримали наступні дані:

К-сть студ., що прийняли участь	Емоційний настрій на занятті		Рівень знань учнів за національною шкалою	Бажання виступати у ролі вчителя та бути почутим
	На початку	В кінці заняття		
21	1 – засмучений 7 – байдужий 13 – веселий	1 – байдужий 20 – веселий	"відмінно" – 7 "добре" – 11 "задов." – 3	20

Отже, виходячи з того, що на сьогоденній момент студенти окрім знань повинні володіти технікою спілкування, ми направляємо нашу роботу з методики викладання біології на розвиток їх творчих здібностей та вміння висловлювати свою думку. А показники, що ми отримали тільки підтверджують нашу позицію. Саме так ми можемо виховати конкурентоспроможного, компетентного, сучасного вчителя біології.

Література

1. Загальна методика навчання біології: Навч. Посібник / І.В. Мороз, А.В. Степанюк, О.Д. Гончар та ін.; За ред.. І.В. Мороза. – К.: Либідь, 2006. – 592 с.
2. Методика обучения биологии: Учеб. пособие / В.С. Корюшко, С.Е. Павлюченко, С.В. Чубаро. – Мн.: Книжный Дом, 2004. – 256 с.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ КОНТЕКСТУАЛІЗАЦІЇ БІОРОЗМАЇТТЯ З ОСВІТНЬОЮ МЕТОЮ

*Левчук Н.В.
Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла
Коцюбинського*

На етапі переходу до сталого (збалансованого) розвитку головну роль має відігравати переорієнтація суспільної свідомості на загальнолюдські цінності, на усвідомлення самоцінності усього живого на планеті та необхідності відповідного ставлення до нього.

Загострення екологічних проблем вичерпання природних ресурсів, забруднення довкілля, руйнування природних ландшафтів, скорочення видової біорізноманітності привертає увагу суспільства до пошуку найбільш оптимальних шляхів їх вирішення.

Але ще досить низьким залишається рівень екологічної культури населення, який ґрунтується на знаннях побутового рівня. Тому розширення екологічного світогляду та підвищення рівня екологічної культури населення на наукових принципах є важливим завданням освітнього середовища.

В контексті проблеми, що розглядається, важливе значення має аналіз означень, які використовуються щодо біорозмаїття в науковій літературі та засобах масової інформації та характеристика біорозмаїття, що має поетапно розглядатися на різних етапах екологічної освіти з урахуванням вікових особливостей особистості.

Термін «біорозмаїття» набув міжнародного визнання після підписання багатьма державами Конвенції з біологічного розмаїття на конференції ЮНЕСКО в Ріо-де-Жанейро (Бразилія, 1992 р.). З того часу він широко вживається урядами, пресою та громадськістю.

Біорозмаїття - це складне поняття, яке включає науковий, соціальний та економічний аспекти. Життя на планеті Земля є частиною величезної системи. Біорозмаїття представляє собою різноманітність форм життя: від генів до біосфери. Біорозмаїття стосується насамперед розмаїття живих організмів, кількість якого все ще залишається невідомим, хоча ми маємо значні за обсягом знання про біологічні ресурси Землі (описано близько 2 млн. видів живих організмів), а за деякими прогнозами на планеті існує понад 70 млн.видів.

Важливо розуміти, що біорозмаїття являє собою змінність біологічних видів у певному просторі в певний момент часу. Це означення, охоплює основні елементи, що формують біорозмаїття. Змінність, як достаток, стосується кількості біологічних видів у конкретному місці в конкретний час. А змінність як відносна чисельність представляє кількість індивідумів, які належать до окремого біологічного виду в конкретному місці та в конкретний час. Фактор часу розглядається не як розподіл біологічних видів у просторі, а динаміка цих видів протягом часу. Наприклад, коли ми говоримо про втрату біорозмаїття, то маємо розглянути, що фактично було втрачено та за який період часу. Цей аспект розгляду проблеми збере-